

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2258/2022
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље мал. АА из ..., чији је законски заступник ББ из ..., коју заступа пуномоћник Бранкица Орловић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Момчило Филиповић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1128/20 од 19.10.2021. године, у седници одржаној дана 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1128/20 од 19.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1128/20 од 19.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6177/17 од 20.01.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 120.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова износ од 60.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 60.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 20.01.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тражено да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете на име душевних болова због наружености исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 108.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1128/20 од 19.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 84.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. Наиме, нижестепени судови су оценили да тужиљи као оштећеној коју је напао и угризао пас туженог на јавној површини, припада право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и претрпљени страх применом члана 200. ЗОО и оценом свих околности од значаја за доношење одлуке о основу и висини накнаде нематеријалне штете водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи ова накнада. Сходно наведеном, спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана већ је везано за конкретну чињенично-правну ситуацију и решавање спорног односа странака. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 17.08.2017. године. Вредност предмета спора је 180.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић